

پسوریازیس و آلودگی به مالاسزیا

* زری جاویدی^۱ MD، مسعود ملکی^۲ MD، عبدالمجید فتی Ph.D^۳، یلدا ناهیدی^۴ MD، حبیب الله اسماعیلی^۵ MD، علیرضا حسینی^۶ MD

^{۱،۲} دانشیار گروه پوست، ^۳ استاد گروه انگل شناسی و فارچ شناسی، ^۴ رزیدنت پوست، ^۵ استادیار گروه آمار حیاتی، ^۶ پزشک عمومی

تاریخ دریافت: ۸۵/۱/۲۰ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۱۴

خلاصه

مقدمه: پسوریازیس یک اختلال پرولیفراتیو مزمن پوستی است که تاکنون پاتوژن دقیق آن مشخص نشده است، ولی تداخل عوامل ژنتیکی و محیطی در ایجاد آن دخیل دانسته شده است. چندین گزارش مخمر لیپوفیل مالاسزیا را با ایجاد ضایعات پوستی بیماری پسوریازیس مرتبط دانسته اند، ولی هنوز نقش قطعی آن مشخص نشده است. این پژوهش با هدف بررسی رابطه بین آلودگی به مالاسزیا و بیماری پسوریازیس انجام شده است.

روش کار: این مطالعه مورد - شاهدهی در بیماران پسوریازیس در سال ۸۴ - ۱۳۸۳ در بیمارستان امام رضا (ع) انجام شده است. از ۵۰ بیمار پسوریازیس و ۵۰ نفر فرد سالم نمونه برداری پوستی جهت بررسی از نظر وجود آلودگی به مالاسزیا به عمل آمد و اطلاعات حاصله با استفاده از پرسشنامه ها جمع آوری و سپس وارد رایانه شدند و با کمک نرم افزار آماری SPSS و آزمونهای آماری X^۲ و من ویتنی تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج: بین آلودگی به مالاسزیا در پوست سر افراد پسوریازیس و افراد سالم تفاوتی وجود نداشت. آلودگی به مالاسزیا در پوست سر افراد پسوریازیس دارای درگیری اسکالپ نسبت به افراد پسوریازیس بدون درگیری اسکالپ بیشتر بود ولی رابطه معنی دار نبود. بین زمان بیماری پسوریازیس و آلودگی پوست سر به مالاسزیا رابطه معکوس و معنی داری بدست آمد ($p=0/04$). آلودگی به مالاسزیا در بدن افراد پسوریازیس نسبت به افراد سالم کمتر بود.

نتیجه گیری: به نظر می رسد مالاسزیا در القای مکانیسمهای ایمنی شروع کننده پسوریازیس پوست سر نقش آغاز کننده داشته باشد ولی با گذشت زمان و ایجاد پلاکهای خشک و هیپرکراتوتیک، محیط برای مالاسزیا نامناسب می شود و در نتیجه از جمعیت مالاسزیا با زمان بیماری کاسته می شود.

واژه های کلیدی: پسوریازیس، مالاسزیا، اتیولوژی